

2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia proceduralnego, w szczególności naruszenia art. 43 komunikatu dla posłów nr 11/2016, ponieważ celem postępowania jest zaszkodzenie działalności politycznej skarżącej, co stanowi przypadek *fumus persequutionis* wobec niej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnych zasad prawa Unii „*ne bis in idem*” i „*una via electa*”, nadużycia procedury i nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2019 r. — Wieland-Werke/Komisja

(Sprawa T-251/19)

(2019/C 213/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wieland-Werke AG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Soltész, C. von Köckritz i K. Winkelmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 lutego 2019 r. w sprawie M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywiste błędy, opierając zaskarżoną decyzję na błędnym pojęciu tzw. „górnego” podsegmentu, zamiast oprzeć zaskarżoną decyzję na właściwym rynku produktów z miedzi walcowanej zdefiniowanym przez samą Komisję.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła ani definicji, ani wyraźnego zasięgu tzw. „górnego” podsegmentu, na którym — bezzasadnie — oparła swoją ocenę. Podejście Komisji jest oczywiście błędne i spekulatywne.
3. Zarzut trzeci dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie poprzez zaprzeczenie swoim własnym ustaleniom zawartym w decyzji zatwierdzającej w sprawie M.8909 — KME/MKM.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja zastosowała bezprecedensową i bezzasadną teorię *sui generis* szkody, w niewłaściwy sposób łącząc skutek horyzontalny i niehoryzontalny oraz wprowadzając chaos do jasnych i ścisłych wskazówek zawartych w wytycznych w sprawie koncentracji.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie wpływu na konkurencję jego rzekomego wymiaru horyzontalnego, ewidentnie nie badając oczywistych okoliczności faktycznych przy ustalaniu sytuacji konkurencyjnej na właściwym rynku.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że dokonana przez Komisję ocena dotycząca możliwości zmiany klientów jest oczywiście błędna.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja powołuje się na wzrost cen w związku z transakcją, nie przedstawiając żadnych odpowiednich dowodów.
8. Zarzut ósmy dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie przejścia od wspólnej kontroli do wyłącznej kontroli nad spółką Schwermetall. W szczególności Komisja nie podjęła niezbędnych czynności wyjaśniających.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie zobowiązań zaproponowanych przez skarżącą.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że sposób przeprowadzenia przez Komisję postępowania w sprawie środków zaradczych i testu rynkowego nie był zgodny z zasadami rzetelnego postępowania.
11. Zarzut jedenasty dotyczący tego, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne i zasady rzetelnego postępowania. Komisja odmówiła przeprowadzenia testu rynkowego w odniesieniu do dwóch pierwszych zobowiązań i rozpoczęła test rynkowy o wiele za późno w trakcie postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2019 r. — Pech/Rada

(Sprawa T-252/19)

(2019/C 213/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laurent Pech (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i T. McGrath)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie do skarżącego z dnia 12 lutego 2019 r. o odmowie pełnego dostępu do dokumentu ST 13593 2018 INIT (opinia prawna Służby Prawnej Rady z dnia 25 października 2018 r.) zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1049/2001 (!);